

zij schijnbaar juist, keurend, geproefd; iets wat zich zeker niet alleen tot den wijn bepaalt, maar ook vooral tot heel dat lichte, wel gemakkelijke, doch ook afgemeten en beperkte dagelijksche leven om haar heen. Niet om af te keuren, niet om goed te keuren alleen, doch om het leven te nemen als het komt, niet om te strijden, doch om toe te geven aan dit bestaan, dat voor haar en haar tijdgenooten altijd een spel bleef. De blijde verwondering dat alles nu zoo is, als het is en zich voordoet, die in de hooge wenkbrauwen haar uitdrukking vond, het smartelijke, dat in haar trekken om den neus tot uiting komt en meer door het altijd weer teloorgaan van de vele lichte vreugden des levens dan door een pijnigende geeselende smart in dit gelaat werd gegrift, de spanning – die zich niet zal ontladen tot een luiden lach, maar meer tot het glimlachend ontvangen van wat boven dit leven uitzweeft – welke in de getrokken, nauwlijks gerimpelde kin te bespeuren is, – dit alles, met den even achteruit gewenden fieren stand van den hals, doet ons een Rotterdamsche burgemeestersvrouw zien, zóó beschaafd en wat men zou kwalificeeren als „op de hoogte van haar tijd”, dat men geneigd is, haar als middelpunt van een hooggestemd salonleven in Rotterdam te veronderstellen.

Zoeken we meer feitelijke gegevens, dan vinden we in het Personeel kohier van 1743/44, dat Willem Schepers in dat jaar een personeel bezat van tien personen, dat de huurwaarde van zijn huis f 1900 bedroeg, dat hij een koets, vier paarden en een buiten bezat, terwijl verder zijn zoon Gerard Schepers, rentmeester van Schieland, met een eigen dienstbode bij hem inwoonde en dat hij tenslotte in datzelfde jaar, nomine uxore, van Hieronymus van der Dussen fl 230073 en van Jac. van der Dussen fl 53000 erft.

Aan de hand van al deze gegevens kunnen we in Elysa-beth van der Dussen een typisch voorbeeld zien van een burgemeestersvrouw uit die dagen. Zit er ook niet iets blijmoedigs en schalks in, om, gekleed in parelgrijze zij, waarover een wit hermelijnen bont, met een laag openge-sneden hals, fijn afgezet met fraaie kant, waaronder het licht-blauw der zijden strikken bijzonder gedistingeerd afsteekt, om zich zoo, in al haar eenvoudige glorie, nog te willen laten